

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1644. usque ad annum 1651

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 90119177

§. 83. Franciæ Præsulum epistola ad Papam circa quinque propositiones.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67359)

„hujusmodi delinquentes statutis, sed Sæc. XVII.
 „statim a præsentis Decreti notitia il- A. C. 1650.
 „lorum locorum Ordinariis vel Inquisi-
 „toribus consignet. „

Observandum tamen, quod Pari-
 siensis Senatus Decretum hoc, quo
Catechismus gratiæ damnabatur, in Gal-
 liis recipi vetuerit, quamvis idem Se-
 natus hunc librum non modo a Roma-
 nis Censoribus, sed etiam Parisiensibus
 Theologis rejectum suppressi jussisset.

§. LXXXIII.

*Franciæ Præsulum epistola ad Papam
 circa quinque propositiones.*

Interim acrius in Galliis fervebat con-
 troversia circa quinque propositiones, Dupin Hist.
 de l'Eglis.
 tom. 4.
 in quibus veluti in Synopsi omnia,
 quæ in Jansenii libro fidei adversa re-
 perirentur, contineri existimabat Cor-
 netus: Non deerant Jansenii Vindices,
 qui has propositiones a Corneto ad ar-
 bitrium suum efformatas, verbisque
 ambiguis, atque ad quemcunque sen-
 sum flexibilibus studiose conceptas di-
 cerent: Quoniam vero Facultas Theo-
 logica Parisiensis hanc controversiam
 totius Cleri Gallicani judicio relinquen-
 dam, anno priori censuisset, hinc præ-
 cipui ex Sorbonæ Doctoribus cum qui-
 busdam Præsulibus, qui tum comitia

Sæc. XVII. Parisiis acturi advenerant, de super con-
A. C. 1650. ferebant, quorum tamen unanimis erat
 sententia, ad dirimendam hanc litem
 nihil magis expedire, quam summi
 Pontificis judicium hac in re expetere,
 præcipue, cum ad eundem jamjam
 transmissa fuisset censura nuper a Do-
 ctoribus pronuntiata, eaque Pontificis
 jussu a deputatis Examinatoribus di-
 scussa & approbata fuerit, quæ etiam ab
 ipsa quoque Inquisitionis Congregatio-
 ne absdubio confirmata fuisset, nisi
 Vincentius Maculanus Cardinalis hujus
 causæ conclusionem præpedivisset: Pla-
 cuithoc consilium ferme omnibus: mox
 igitur Haberto Vabrensi Episcopo epi-
 stolam componendi, eamque unacum
 præfata censura ad summum Pontifi-
 cem dirigendi cura demandatur. Hanc
 octoginta quinque Franciæ Præsules,
 quibus postea adhuc tres alii accessere,
 approbarunt, suisque chirographis mu-
 nierunt: illam vero P. Jacobus Dinetus
 ad Præsules tam Parisiis quam alibi de-
 gentes detulit: erat autem illius tenor
 sequens :

Beatissime Pater!

*Majores causas ad Sedem Apostolicam
 referre solennis Ecclesiæ mos est, quem si-
 des Petri nunquam deficiens perpetuo reti-
 neri*

neri pro jure suo postulat. *Æquissime huic legi obsequentes, de gravissimo circa religionem negotio Sanctitati tuæ scribendum esse censuimus. Decennium est, ex quo vehementissimis turbis Gallia magno nostro mœrore commovetur, ob librum posthumum, & doctrinam Reverendi Cornelii Jansenii Iprensis Episcopi. Tales quidem motus sedari oportebat tum Concilii Tridentini auctoritate, tum Bullæ illius, qua Urbanus VIII. felicitis memorie adversus Jansenii dogmata pronuntiavit, & Decreta Pii V. ac Gregorii XIII. in Bajum edita confirmavit. Atque hujus quidem Bullæ veritatem, ac robur novo Diplomate vindicasti; sed quia nulli singillatim Propositioni certa censure nota inusta fuit, locus etiamnum aliquis quorundam cavillis, & effugio relictus est. Intercludendum autem penitus speramus; si, ut precamur S. T. quid hac in re sentiendum sit, clare distincteque definiat. Obtestamur ergo, ut has præsertim Propositiones, de quibus disceptatio periculosa ac contentio ardentior est, S. T. expendat, & perspicuam, ac certam de unaquaque sententiam ferat.*

Postea retulerunt quinque illas propositiones, quas jam antea adduximus, demum vero Episcopi hanc suam epistolam his verbis absolverunt: *Experta est nuper Beatitudo tua, quantum Apostolicæ Sedis in gemino Ecclesiæ capiti-*

Uu 4 tis

Sæc. XVII.
A. C. 1650.

Sæc. XVII. *tis errore profligando valuerit autoritas:*
A. C. 1650. *continuo sedata est tempestas, atque ad Christi*
vocem, & imperium venti & mare obedie-
runt. Quamobrem flagitamus, Beatissime
Pater, ut clara firmaque de Propositionum
istarum sensu prolata sententia, cui Reve-
rendus ipse Jansenius morti proximus opus
suum subjecit, caliginem omnem discutias,
animos fluctuantes componas, dissidia pro-
hibeas, Ecclesie tranquillitatem splendorem-
que restituas. Dum hæc spes mentibus no-
stris affulget, Sanctitati tuæ multos & pro-
speros annos, sæculoque beatissimam æter-
nitatem Rex sæculorum immortalis adjiciat,
optamus ac volumus. Fertur vero, quod
Episcoporum nonnulli postea declara-
rint, quod res contentæ ignari hanc
epistolam signarint, alii vero ceteris
complacendi studio sua chirographa ap-
posuerint: id tamen certum est, quod
anno sequenti die vigesima secunda
Februarii Embrodunensis Archiepisco-
pus unacum aliis quinque Episcopis Se-
dis Apostolicæ Nuntio declararint, hanc
Epistolam nomine totius Cleri Galli-
cani non esse scriptam: nihilominus per-
lectis hisce literis ac ponderata rei gra-
vitare summus Pontifex quosdam Car-
dinales ac Theologos deputare statuit,
qui hæc propositiones ad rectæ fidei
normam examinarent: interim vero in
Hispania Dominicani & FF. Eremitæ
S. Au-

S. Augustini adversus Jesuitarum molimina veram Divi Augustini doctrinam strenue propugnabant. Sæc. XVII.
A. C. 1650.

§. LXXXIV.

Turbata Anglorum res.

Postquam Belliduces nomine exercitus tantam sibi in Regno auctoritatem vindicaverant, ut non modo Regi suo legitimo ferale in pegmate vitam tollere, sed ejectionis e Parlamento Presbyterianis, & subrogatis Independentibus supremam sibi solis potestatem, imperiumque attribuerent, Scoti a tam iniquis usurpatoribus pari violentia oppressi haud immerito verebantur: ea propter, quamvis nupera clade attriti, Carolum II. Regem suum absque manifesto periculo armis tueri haud possent, saltem quod novi Parlamenti ausus detestarentur, Anglis & universæ Europæ publico scripto testatum reddere statuerunt, ac paulopost Roberto Duglassio Hagam misso Regem, ut oblatum diadema acceptaret, rogarunt: Carolus vero condiciones nimium duras sibi præscribi veritus, Edinum venire recusabat, in Hiberniam contendere, firmum fixumque habens: ubi vero Ormundi copias a Dublinensi obsidione cum ingenti clade fuisse repul-

*Rapin
Thoir. l. 22.
Clarend.
Tomo V.
pag. 506.*